

MOT DEN HEMLIGHETSFULLA ÖKNEN

Den 28 april blev en ny skilsmässas dag. Med den oförbrännelige Effe och mongolerna Serat och Djomtja till mekaniker och chaufförer och med den gamle kameljägaren Abdu Rehim till ciceron, kosacken Nikolai till eskort och ett par kinesiska tjänare hade de båda ingenjörerna Irving C. Yew och C. C. Kung redan brutit upp på sin vägspaningsfärd över Alt-misch-bulak genom okända ökentrakter i riktning mot Tun-hwang. Om deras öden skulle vi på länge icke få några underrättelser. Att med blott ett par bilar våga sig in i vattenlös öken med oländig terräng var ett riskabelt företag. Blev bilarna vrak eller toge bensinförrådet, oljan och vattnet slut vore de förlorade och hade föga utsikt att i den annalkande sommarhettan till fots söka sig fram till vatten. Men vi hade av centralregeringen i Nanking fått i uppdrag att lokalisera den gamla Sidenvägen från Tun-hwang till Östturkistan och *måste* därför göra allt, även med risk att mista livet, för att fylla vår mission.

Vid bilkolonnens uppbrott mot öster hade jag givit Yew och Kung, dess ansvariga ledare, order, att på återfärden från Tun-hwanghället rakt söder om Alt-